

”De sålde en Cadillac, vi fick en skrotbil”

Småbarnsmamman Jennifer Shepherd leder ett föräldrappor mot marijuanabutiker i hemstaden Wheat Ridge. Det började när en dispensär för medicinsk marijuana öppnades alldeles intill barnens lekpark.

Text: Pelle Olsson© Publicerat i Narkotikafrågan nr 4 2014

Jennifer Shepherd var inte särskilt engagerad när marijuanadebatten blossade upp i Colorado i början på 2000-talet. Efter 2009, när den enda medicinska marijuanadispensären efter den andra öppnades i hemstaden Wheat Ridge tänkte hon inte så mycket på det. Hon hade fullt upp med sitt arbete som fysioterapeut med egen mottagning och familjelivet med två små barn. I folkomröstningen om att legalisera cannabis i november 2012, röstade hon självklart nej.

– Jag är 39 och tillhör en mellangeneration i USA som uppfostrades i andan ”Just say no” till alla slags droger, säger hon.

Jennifer och hennes make blev mycket förvånade att Amendment 64 vann i omröstningen. Hur kunde folk rösta för en legalisering! De trodde ändå inte att det skulle påverka deras liv. Det var först under våren 2014 som fjällen föll från makarna Shepherds ögon. Då öppnades ytterligare en marijuanadispensär i Wheat Ridge med ingången rakt ut mot den lekpark där de brukar vara med sina barn.

– Vi såg hur kunderna åkte förbi i sina bilar medan de rökte sina ”vaps” (vaporizers, apparater där man röker förångad marijuana). Vår tvååriga son såg en godisnalle, förmodligen en ”edible” (ätbar marijuana) på parkeringsplatsen och ville genast stoppa det i munnen. Självklart blev vi upprörda och gick till stadshuset och frågade hur detta kunde vara möjligt. ”Jen” sa dom till mig, ”de kommer att bli fantastiska grannar.” Jag sa att jag inte ens ville ha Moder Theresa till granne om hon säljer marijuana mitt framför ögonen på mina barn.

Strax efter skadade Jennifer sitt ben och var tvungen att vara i stort sett stilla i fyra veckor. Hennes protester kom av sig. Istället ägnade hon konvalescensen till att läsa på om marijuana. Enligt Amendment 64 kan varje stad i Colorado själva bestämma hur de vill göra. Wheat Ridge hade redan 5 medical marijuana-affärer sedan 2009.

I stadsfullmäktiges mötesprotokoll kunde hon läsa att de klubbat igenom detta väldigt snabbt. Det var aldrig någon diskussion om hur man ska kunna övervaka affärerna, eller hur det skulle påverka invånarna. De flesta som bodde i kommunen kände inte till att politikerna godkände butiker för både medicinsk och icke-medicinsk marijuana.

Finns det inga andra som bryr sig om det här? tänkte Jennifer och började söka på nätet. Hon hittade SAM (Smart Approaches to Marijuana) och Bob Doyle. När hon satt på hans föreläsning blev det en aha-upplevelse.

– Jag fick lära mig hur marijuanaindustrin arbetar och hur Amendment 64 gick igenom tack vare pengar från lobbyister utifrån och löftet att våra barn skulle få det säkrare. Ven vill inte det? Det förväntades att legaliseringen skulle minska bruket och att marijuana, hur det nu skulle gå till, och att det var säkrare än alkohol. Ju mer jag lärde mig desto mer förstod jag att det här var ingenting vi Coloradobor hade bett om. Vi hade tvingats på det här. De sålde en Cadillac till oss, men vi fick en skrotbil.

Eftersom det inte fanns någon föräldraorganisation mot legaliseringen startade Jennifer Shepherd Parents for a Healthy Colorado. Det var trögt i början. Hon mötte reaktioner som: Mina barn kommer aldrig att använda marijuana. Jennifer håller med om att det är föräldrarnas ansvar att lära barnen avstå från dåliga saker, men det är inte så lätt när samhället runtomkring är fullt av lättillgängliga droger och när det framställs produkter som lockar barn. Det marijuanapreparerade godis som säljs ser ut som vilket godis som helst. Det finns 250 olika produkter med ätbar cannabis.

– Folk insåg inte att den här industrin har barnen som framtida målgrupp. Marknadsföringen strävar efter acceptans så att de unga ska bli konsumenter när de blir äldre. Bättre att det säljs i affärer än på den svarta marknaden, sägs det, men ju mer vi accepterar marijuana, desto mer kommer det att användas.

Jennifer ordnade informationsmöten. Första gången kom det åtta personer. Nästa gång kom det 20. Under tiden fick hon reda på att det planerades en ny stor anläggning mitt i ett bostadsområde där man både skulle odla och sälja cannabis. Tekniskt sett var det legalt; avstånd till skolor och andra marijuanabutiker var korrekta, men massor av barn skulle gå förbi där varje dag. Vad är budskapet till dem? Jennifer fick lugnande besked av politikerna att åldersgränsen 21 år för att få handla kommer att kontrolleras mycket strikt.

– Javisst, men de kan sälja till yngre kamrater och de där 18-åringarna som har skaffat medical card kan också göra det.

Jennifer och några till delade ut flygblad i hela kommunen med syfte att stoppa bygget. Nästa informationsmöte med Parents for a Healthy Colorado samlade 75 personer och på mötet därpå, med stadsfullmäktige kom 100. Ytterligare ett möte och deltagarantalet var 250. Hur det blir med bygget är i skrivande stund inte avgjort. Organisationen har i alla fall fått igenom ett uppskov på fyra månader.

Hon är också ute mycket i skolor och på föräldramöten.

– De kan skratta och skämta om detta, men när jag berättar om konsekvenserna så blir de tysta.

Folk är inte medvetna om att marijuana kan ge allvarliga effekter eller hur marijuanaindustrin arbetar. De behöver upplysas.